



't Stad
is van
iedereen.



Cultureel
Ontmoetingscentrum
Sint-Andries

Flamencoroute II

Los Niños de San Andres

Flamencoroute II: Los Niños de San Andres

Bij de keuze van de naam van het project, verwijzen wij graag naar het Antwerpse Sint-Andrieskwartier, waar sinds eeuwen veel artiesten van heinde en verre samenkomen en nu nog leven en musiceren. De artiesten die geselecteerd werden om dit project vorm te geven hebben dan ook allemaal een band met deze Parochie van Misericordia. Het hele project staat daarenboven onder het peterschap van Wannes Van de Velde, die in het begin van zijn carrière optrad onder de naam El Niño de San Andres.



Flamencoroute II is het logische vervolg op Flamencoroute I dat we in mei 2004 organiseerden i.s.m. Studio Garcia Lorca. Terwijl in het vorige project de invloed van de zuidelijke Middellandse zeegebieden en van Indië aan bod kwamen, naast de Moorse en Joodse invloeden, vertrekt het huidige project van het keerpunt dat de Spaanse monarchen Isabel en Fernando veroorzaakten. Na de uitdrijving van Joden en Moren uit Spanje begonnen zij in 1492 aan de verovering van hun toekomstige kolonies. Zowel de eerste invloeden als

de latere invloeden zijn nog steeds in de huidige flamenco te horen. De flamencoroutes nemen de toeschouwers mee op de verschillende concerten, maar ook gekoppeld aan poëzie, dans, film, plastische kunsten. Zo wordt dit muziekproject ook multidisciplinair uitgewerkt. Wat poëzie betreft zullen gedichten van Garcia Lorca gebracht worden door Bart Vonck en Lea Alvarez. Aansluitend belicht de film *Il Postino* de rol van Pablo Neruda in de Spaanse burgeroorlog en zijn relatie met Garcia Lorca. Voor de vertoning zal samengewerkt worden met de plaatselijk harmonie Arbeid en Kunst. Omkaderend aan dit hele project wordt een tentoonstelling samengesteld met plastisch werk van Latino-Iberische kunstenaars die banden hebben met Sint-Andries.

Van Cuba over Mexico naar Argentinië



FLAMENCO - EEN BEETJE GESCHIEDENIS

Onder de term flamenco verstaat men alles wat betrekking heeft op de zigeunercultuur, met andere woorden, de taal, de poëzie, de muziek, de dans, de gewoontes, de manier van leven. Over de oorsprong van de term bestaat geen eensgezindheid. Volgens sommigen zouden naam en de stijl ten tijde van Charles V ingevoerd zijn door de Flamendo, in het Spaans flamenco's genoemd. Anderen beweren dat verscheidene groepen zigeuners die van Duitsland kwamen, zich in de XVI de eeuw in Spanje vestigden. De Spanjaarden, die Duitsland en Vlaanderen verwarden, zouden hen dan Germanos y Flamencos genoemd hebben. J. Rodriguez Matero beweert dat het woord flamenco afgeleid is van Flameante: schitterend. Manuel Matos brengt het woord in verband met het begrip Flama, wat duidelijk, zichtbaar, schaamteloos betekent en dat beantwoordde aan de typische kenmerken van de Bohemers. De invloed van de flamenco in Spanje was vooral in Andalusië te merken. Vervolgens ondergingen ook de andere streken deze invloed. Men meent dat in de meest kenmerkende uitingen van de flamenco kunst, namelijk zang en dans, Arabische, Egyptische en Joodse invloeden aanwezig zijn. Er zijn inderdaad heel wat sporen van verschillende beschavingen te merken, maar het is heel moeilijk om ze precies te herkennen en te begrenzen.

De verschillende flamencostijlen worden vaak verdeeld in de categorieën *cante grande*, *cante intermedio* en *cante chico*, respectievelijk groot, middelgroot en klein gezang. De *cantes chicos* zijn vrolijker en lichter en ze worden vaak gecombineerd met dans. Voorbeelden zijn de *bulerías*, *alegrías* en *tangos*.

Vele stijlen zijn genoemd naar de plaats van oorsprong, zoals de *malagueñas*, *rondeñas* en *sevillanas*. Sommige, de *cantes de ida y vuelta* of retourliederen, zijn nieuwe aanpassingen van de complexe ritmes die zich in de Spaanse koloniën in Zuid-Amerika ontwikkelden. Deze stijlen, zoals de *guajira*, de *rumba*, de *colombiana* en milongas spelen een belangrijke rol in de hedendaagse flamenco.

RUMBA¹

Cádiz en Havana zijn alle twee havens op de lange route van en naar de Americas. Men zegt dat men in Cádiz Havana kan horen en in Havana Cádiz. Met de schepen ging de muziek heen en weer tussen Spanje en America. Daar ontstonden de *cantes de ida y vuelta*, liederen van komen en gaan, zoals de schepen en hun matrozen. Ze zijn het resultaat van de onderlinge beïnvloeding door reizigers uit twee werelden. "(...) De Andalusische stijlen afrikaniseerden zich op Cuba en Afro-Cubaanse muziek werd in de oude haven van Cádiz vereenvoudigd en verstrengd tot flamenco. Want de complexe Cubaanse rumba's werden rigider in Cádiz, waar het Europese „sérieux” con-

trasteerde met zowel de zwier als de flamboyante en uitgebreide ensembles van Havana”². Huib Billiet illustreert dit thema in de diepte in zijn boek ‘Rumba. Variaties op een Cubaanse bekkenbeweging’ onthult hij op zeer heldere en gefundeerde wijze de wordingsgeschiedenis van deze stijl vanuit de Cubaanse dansmuziek met zijn sterke negro-wortels. De hoeksteen van de rumba ligt in het zwarte slavenrijk dat tot de 19de eeuw op de Cubaanse plantages standhield.

De slaven werden aangevoerd uit verschillende Afrikaanse culturen zoals de Yoruba, de Congo en de Carabali uit de mythische stad Calabar. Al van het prille begin groeide er dus diverse zang-, dans- en muziekprofielen uit het zwarte continent aan elkaar. Doch fusioneerde er niet alleen klank en beweging in Cuba. De vroege rumba hoorde thuis in zowel een wereld van geloof in de toverij en de escapistische feesten als de sociale omgeving van de slavenbarakken en de verpauperde *barrios*. In de 17de eeuw krijgt men het merkwaardige verschijnsel van de zogenaamde *negros curros*. Het zijn vrije zwarten die vanuit Sevilla naar Havana kwamen en nog steeds herinnerd worden in de folklore met hun grote oorbellen en wijde hemden met Andalusische lunareshemden.

Hun komst bracht rumba dicht bij de blanken die de *negros curros* buiten de muren van de stad bij de nocturne feesten opzochten. Dit gebruik sluit enigszins aan bij de Spaanse uitdrukking: *irse de rumba*, wat ‘op de zwier gaan’ betekent.

Later merken we dat ganse groepen *rumberos* en *rumberas*, dansers en danseressen, zich tijdens het carnaval verenigen in de zogenaamde *comparsas* of spektakelgroepen die op schalkse wijze thema’s uit de actualiteit of het verleden vertolken. Een soortgelijk verschijnsel met dezelfde naam bestaat in het Spaanse Cádiz, de andere terminus aan de overzijde van de Atlantische Oceaan, op de bootlijn van de *cantes de ida y vuelta*.

De opkomst van de *son* rond 1900 stelt de rumba in een nieuw daglicht. Netjes aangeklede sextetten en septetten voorzien van burgerlijke instrumenten zoals de contrabas en de trompet vonden nu ook bijklank in de blanke geledingen van de Cubaanse maatschappij. Dit leidde ertoe dat Havana een verspreidingskern werd van een grote reeks Cubaanse muziekstijlen zoals *son*, *chachachá*, *mambo*, *rumba* en later ook *salsa*.

MILONGA

Milonga is een genre dat geïntroduceerd werd door artiesten en soldaten die op het einde van de 19de eeuw naar Spanje terugkeerden.

De studies van Romualdo Molina en Miguel Espín wijzen erop dat de milonga in de flamenco geïntegreerd is, maar in milonga werd meer gedanst zoals in een theatrale Argentijnse milonga.

De eerste bekende milonga met een echt flamencokarakter werd gepopulariseerd door Pepe Oro, die op het einde van de 19de eeuw terug naar Spanje kwam. In deze soort milonga wordt tegelijkertijd gezongen en gedanst op het ritme van tanguillo-rumbita en het heet: choreografische milonga.

Er is ook een andere soort milonga die meer dramatisch is. Volgens de opinie van de deskundigen kwam de milonga naar de flamencowereld in 1909 samen met de Mexicaanse “matadors” die Rodolfo Gaona vergezelden op zijn reis naar Spanje. Molina y Espín zijn van mening dat de verwoesting van de milonga een reactie is op het gevoel van verslagenheid na het verlies van de oorlog met Cuba.

Het woord milonga heeft een dubbele betekenis: zo heet een dans en zo worden ook tango dansavonden genoemd. Milonga dans is een oude zuster van tango. Het ontstond als kruising tussen habanera, Afro-Amerikaanse dansen, polka en mazurka aan het einde van 19de eeuw in Buenos Aires.

GUAJIRA

Deze boerenzang was rechtstreeks bepaald door de Spaanse voorgeschiedenis.

Door de suikercrisis ontstond er tussen elke oogst een emigratiebeweging naar de uitvoerhavens en de muziek verhuisde telkens mee.

Het ontstaan (aflamencamiento) van de Guajira vond plaats in het midden van de 19de eeuw.

De Guajira werd als genre beschouwd door de “cantaos” (flamencozangers) en het werd heel populair vanaf 1880 tot 1920.

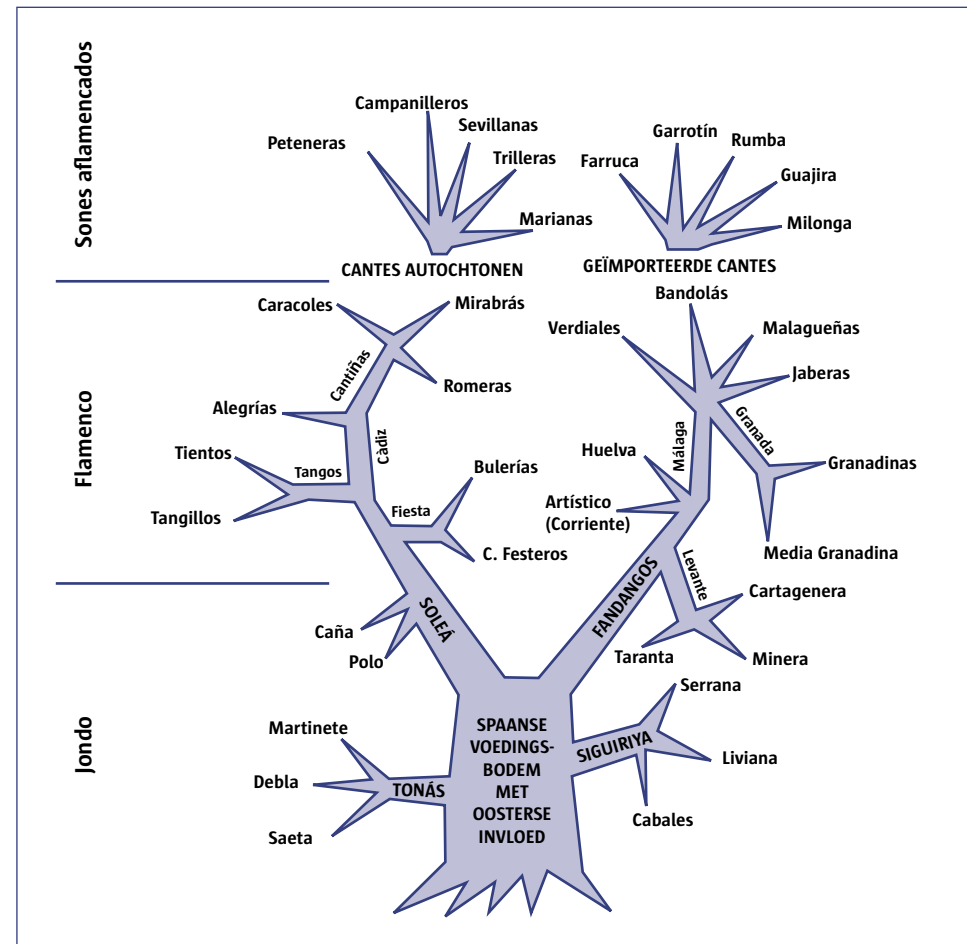
De thema’s van de liedjes handelen over de Havanna, Cubaanse hoofdstad, de vrouwen of lekker fruit. Tegelijkertijd bestaan er ook heel droevige varianten, die geïnspireerd zijn door de oorlog van 1898 en het verlies van Cuba.

¹ **Rumba** is een dans én een muziekstijl van Cubaanse afkomst. Het woord *rumba* is afkomstig van het Spaanse *rumbear* dat feesten betekent. De komst van Afrikaanse slaven naar het Caraïbisch gebied zorgde voor een mix van stijlen. De originele rumba was snel en erotisch met sensuele bewegingen van heupen, borst en schouders. De rumba legde daarmee de basis voor een aantal dansen zoals son, beguine, bolero, calypso, cumbia en guaracha.

² Ivo Hermans: “Duende. Een bericht over Andalucia, flamenco en zigeuners”. Archi, 2003.

Dansstijlen en invloeden

OVERZICHT VAN DE MEEST GEÏNTERPRETEERDE CANTES (“ZANG”)



Klein flamencovocabularium

- **Aficionado**: een liefhebber, meer bepaald van flamenco en corrida.
- **Alegrías**: typische zang uit Cádiz, hoort bij de groep van de cantiñas.
- **Bailor(a)**: danser(es) die de flamenco interpreteert, in tegenstelling tot de bailarin(a) van de klassieke dans.
- **Baile**: naam gegeven aan de flamencodans. In de klassieke dans: danza.
- **Banda**: fanfare van trommels en kornetten, die de processies van de Goede Week opent en begeleidt.
- **Bulerías**: zang en dans op een snel ritme, stamt af van de soleares. Vooral die uit Jerez zijn erg gereputeerd.
- **Cabal**: cante in majeur, vaak gezongen als slot (remate) van een siguriya of als overgang (cambio).
- **Cantaor(a)**: flamencozanger(es).
- **Cante**: synoniem voor flamencozang (in tegenstelling tot canto: algemene Spaanse benaming voor zang).
- **Cante Jondo**: uit het Andalusisch: diepe zang.
- **Cantes de Levante**: de Levante, letterlijk opgaande zon, groepeert enkele Oost-Andalusische provincies: Almería, Jaén, Málaga en Granada. Murcia, net niet in Andalusië, wordt toch opgenomen in dezelfde groep. De cantes de Levante zijn derivaten van de plaatselijke fandangos: granaínas, malagueñas, tarantas, tarantos, cartageneras, mineras, murcianas ea.
- **Cantes de Ida y Vuelta**: letterlijk “heen en terug”. Algemene term voor de Spaans-Amerikaanse cantes en dansen die de oceaan in beide richtingen zouden hebben overgestoken om zich in Spanje te vestigen en in het bijzonder in de flamenco. Groepeert stijlen als de rumba, de guajira, de milonga en de vidalita.
- **Cantiñas**: gezongen uit Cádiz. In deze familie situeren zich de alegrías, caracoles, mirabrás, rosas en romeras.
- **Compás**: Spaanse term voor maat, metrum. Binnen de flamenco staat deze term voor het specifieke ritme van elk type zang.

- **Cuadro:** een groep flamenco artiesten, meestal samengesteld uit zanger(s), gitarist(en) en danser(s), die samenkomen voor een voorstelling, meer bepaald in een tablao.
- **Duende:** gemoedsgesteldheid, op de trance af, die door de flamenco wordt veroorzaakt.
- **Estilo:** term die tegelijk een bepaald zangtype (of palo) en een interpretatiewijze (stijl) aan geeft.
- **Falseta:** gitaarsolo, melodische sequens, in tegenstelling tot de rasgueado (ritmische sequens).
- **Fandango:** zang uit de Andalusische folklore die heel vaak dicht bij de flamenco staat. Vooral de fandangos uit Málaga, Granada en de Levante (Oost-Andalusië), alsook de artistieke fandangocreaties (fandangos personales of grandes), horen bij het flamencorepertoire, terwijl die uit Córdoba en Huelva dichter bij de folklore zijn gebleven.
- **Gitano:** Spaanse zigeuner.
- **Jaleo:** kreten om de artiesten aan te moedigen. Jaleo is ook een flamencostijl uit Extramadura (verwant aan de bulería).
- **Juerga:** intieme bijeenkomst met vrienden om te feesten en flamenco te zingen.
- **Malagueña:** zang afgeleid van een fandango van Málaga, die in de negentiende eeuw in het flamencorepertoire verscheen.
- **Martinete:** zang van de smid, ontleent zijn naam aan de grote hamer van de smeden.
- **Minera:** zang uit de streek van La Unión (Murcia) die vaak over het werk in de mijnen handelt. Een van de stijlen van de Levante.
- **Palmas:** ritmisch handgeklap dat de zang of dans begeleidt. In de gewone “palmas” slaat men met de vingers van de ene hand in de handpalm van de andere. De palmas sordas worden gebruikt om zachte stukken zang niet te storen, en daarbij worden de twee handpalmen tegen elkaar geslagen.
- **Palo:** term voor elk type zang, in tegenstelling tot de verschillende lokale of individuele stijlen.
- **Payo:** niet-zigeuner.
- **Peña flamenca:** een gespecialiseerde flamencoclub, voor amateurs. De peñas zijn gegroepeerd in federaties per provincie.

- **Petenera:** cante uit de provincie Cádiz.
- **Rajo:** verscheurdheid, eigen aan sommige stemmen, vooral van zigeuners.
- **Rasgue(ad)o:** gitaartechniek waarbij alle vingers waaivormig geopend worden, gebruikt in de ritmische sequensen. Deze term duidt ook op de ritmische sequens, in tegenstelling tot de melodische sequens of falseta.
- **Romera:** zang, dans en gitaarspel uit de groep van de cantiñas.
- **Rumba:** zang en dans afkomstig uit Cuba. In de eerste helft van deze eeuw werd de rumba gepopulariseerd door de zigeuners, vooral in Catalonië. In het flamencorepertoire onthouden wij vooral rumbavertolkingen van Pepe de la Matrona en La Niña de los Peines.
- **Saeta:** religieus getinte zang, te horen tijdens processies van de Goede Week, door cantaores gebracht in de stijl van martinetes en siguiiriyas.
- **Siguiriya:** een van de basistypes (palos) van de flamenco.
- **Soleá:** basispalo, ‘moeder’ van veel cantes.
- **Tablao:** cabaret dat zich specialiseert in flamencovoorstellingen, vooral sinds de jaren vijftig, en geïnspireerd op de cafés cantantes van eind negentiende eeuw.
- **Tango:** palo afkomstig uit de Afro-Cubaanse straattango's die rond het midden van de negentiende eeuw door de zigeuners geadopteerd zou zijn en nu een basispalo is. Niet te verwarren met de Argentijnse tango.
- **Tiento:** langzame vorm van de tango flamenco.
- **Toque:** gitaarspel, of het nu solo of in begeleiding is.

Flamenco in de dichtkunst

LEES MEER...

Zigeunerromances

Uitgever : De Vries Brouwers, Antwerpen

ISBN/ISSN: 90-6174-306-0

Het gedicht van de Cante Jondo

Uitgever: Meulenhoff, Amsterdam

ISBN/ISSN: 90-290-5233-3

Divan del Tamarit

Uitgever: De Vries Brouwers, Antwerpen

ISBN/ISSN: 90-6174-306-0

De mooiste gedichten

Uitgever: Davidsfonds, Leuven

ISBN/ISSN: 90-6306-435-7

Suite van de spiegels

Uitgever: Pablo Nerudafonds, Brugge

ISBN/ISSN: 90-5025-029-7

Verblijf op aarde

Pablo Neruda

ISBN/ISSN: 90-76895-87-2

Wannes Van de Velde (Antwerpen, 29 april 1937)

De peter van de flamencoroute II is de Antwerpse volkszanger Wannes Van de Velde die in het begin van zijn carrière optrad als El Ninõ de San Andres. Wannes en de bezielster van het project Lea Alvarez kennen mekaar al vele jaren ...

Wannes Van de Velde heeft al verschillende malen opgetreden in het Cultureel Ontmoetingscentrum en wordt zeer gesmaakt door ons publiek, al zijn voorstellingen waren in “no time” uitverkocht, het is voor het centrum een zeer grote eer dat deze grote meneer van de Antwerpse klaa-ankunst het peterschap op zich wou nemen. Bedankt, Wannes...

Wannes Van de Velde (Antwerpen, 29 april 1937) is een Vlaams zanger, muzikant, dichter en beeldend kunstenaar. Hij houdt zich in de muziek vooral bezig met volksmuziek, vaak met een sociaal geëngageerde inhoud, en Spaanse flamenco. Zijn eerste liedjes leerde hij van zijn vader, de volkszanger Jaak Van de Velde, van zijn grootvader en van de gelegenhedszangers in de cafés



uit de buurt. Eerst wou hij nog schilder worden, en hij volgde lessen plastische kunsten, maar al vlug ontdekte hij de gitaar. Vanaf 1966 vormt hij een team met violist Flor Hermans, fluitist Walter Heynen en accordeonist Bernard van Lent. De gitaar is zijn voornaamste instrument en zijn stem als stem van de straat zijn z'n vertolkingen in het Antwerps dialect zeer herkenbaar. Oorspronkelijk speelde Wannes van de Velde vooral bestaande volksmuziek, later vertolkt hij meer eigen werk, en voegt hedendaagse elementen toe. In 1984 nam hij samen met vele anderen deel aan de vertolking van de IJslandsuite van Dree Peremans (over de IJslandvaarders), en in 1987 aan de opvolger Het Zwarte Goud (over het mijnwerkersleven). In 2001 schreef Van de Velde een bundel bundel Flamencoschetsen over zijn grote liefde voor de flamenco. In 2003 verscheen “Met een lint vol jasmijnen”, een vertaling van de teksten van Amparo Cortés. Hij werkte samen en trad op met vele andere muzikanten en groepen, zoals de Internationale Nieuwe Scène, Juan Masondo, Roland Van Campenhout en Amparo Cortés.

Lea Alvarez - Studio Garcia Lorca



Lea Alvarez zag het licht in Antwerpen: een gelukkige samenloop van omstandigheden in de jaren '60, de immigratie van andere culturen, heeft haar gestimuleerd om haar eigen grenzen te verleggen. Zij kreeg les van Anne-Maria Ulgade, Manolo Montes en Emilio Salazar en volgde meerdere stages bij verschillende docenten. Door deze vorming hecht zij nog steeds veel belang aan een goede basiskennis bij het doceren van haar leerlingen. Vzw Garcia Lorca werd opgericht in 1993, Lea wordt nog steeds geïnspireerd door Federico Garcia Lorca. In haar kleine dansstudio waar zij les geeft zijn al vele projecten ontstaan, de passie uitdiepen en anderen met de “Lorca microbe” besmetten, zijn krachtbronnen van Lea's levenstaak. Een aantal eerder gerealiseerde projecten :

- Ode aan Lorca: met drie ingrediënten: Arte, Teatro en Flamenco – 1998, 1994 en 1998
- Corpus Vivo Mondanza: poëzie en dans voor en door 7 tot 12-jarigen - 1991
- Lorcas Granada: een tentoonstelling rond Lorca in het Cultureel Ontmoetingscentrum Sint-Andries e.a.

CURSUSSEN FLAMENCO

Lea geeft cursus in haar eigen studio en in het centrum.
Meer info: Studio Garcia Lorca - Korte Vlierstraat 5 - 2000 Antwerpen
- Tel . 03 225 00 46

Cursussen in het Cultureel Ontmoetingscentrum Sint-Andries
meer info tel. 03 260 80 50 - www.cosintandries.be



CURSUS FLAMENCO VOOR VOLWASSENEN:

8, 15, 22, 29 januari; 5, 12, 19, 26 februari; 5, 12, 19, 26 maart; 2, 9, 16, 23, 26 april; 7, 14, 21, 28 mei; 4, 11, 18, 25 juni

Derde jaar: van 12u00 tot 13u00 - Tweede jaar: van 13u00 tot 14u00 - Beginners: van 14u00 tot 15u00 - Minimum 5 leerlingen, maximum 10 leerlingen - Prijs: 65 euro voor 10 lessen - Begeleiding: Lea Alvarez



CURSUS FLAMENCO VOOR KINDEREN:

Data: 15, 22, 29 januari; 5, 12, 19, 26 februari; 5, 12, 19, 26 maart; 1, 9, 16, 23, 30 april.

Elke zondag van 10u00 tot 11u00 voor beginners (6-9 jaar) en doorloop van 11u00 tot 12u00 (10-12 jaar) - Min. 5 max. 10 leerlingen
- Prijs: 65 euro voor 10 lessen - Begeleiding: Lea Alvarez

Overzicht programma Flamencoroute II

REY CABRERA (CUBA)



Rey Cabrera, de 61-jarige grootmeester-Tresero, heeft banden met alle grote namen van de Buena Vista Socialclub, van de overleden Compay Segundo, Eliades Ochoa over Ortiz Verdecia tot Maria Ochoa. Rey Cabrera groeide op in de provincie Oriente, in de 'Montes' rond Santiago de Cuba. Zijn ouders leerden hem de 'Musica Campesina' kennen. Hij groeide er samen op met de Ochoas en samen reizen zij naar Santiago de Cuba om aldaar hun leven te wijden aan de muziek. Er worden verschillende groepen gevormd. Rey vormt met Benito Suarez, gitarist van de overleden Compay Segundo en Ricardo Ortiz Verdecia van Vieja Trova Santiaguera een trio en ze werken voor verschillende radiozenders: Radio Mambi, en se me Casa alsook voor Telereverde. Rey begeleidt er vele dichters zoals Rey Costa Freda, Luis Bello

en Paul Rondon. Hij wordt de vaste tresero van de groep Corazon de Son van Maria Ochoa. Meer dan 20 jaar lang werken zij samen. Waar Rey ook speelt, beroert hij het publiek van 'La Casa de la Trova' via 'Daiquiri' of nog de 'Tropicana' in Santiago de Cuba. Iedereen valt onder de charme van zijn 'Linda Melodias'. Rey brengt de son, de guajira op meesterlijke wijze. Rey Cabrera maakt een opmerkelijk gastoptreden voor de CD van Eliades Ochoa (Buena Vista Social club - project Ry Cooder).

Zaterdag 18 februari 2006 - 21u00 - Toegang: 6 euro VVK - 9 euro kassa

FILM: IL POSTINO



Vol enthousiasme reageren de eilandbewoners op het bioscoopjournaal waarin Neruda's komst wordt aangekondigd. Een van de bewonderaars is Mario Ruoppolo, zoon van een visser en zeer tegen zijn zin voorbestemd om het beroep van zijn vader te volgen. Schuchtere Mario heeft een hang naar groots en meeslepend leven maar kan geen kant op op het kleine eiland. En het lef om het eiland te verlaten heeft hij niet. Mario's leven verandert als hij zich aanmeldt bij het postkantoor en hij door de chef wordt belast met een speciale taak: post bezorgen bij Pablo Neruda. De beroemde balling, ingetogen gespeeld door Philippe Noiret, woont met een vriendin in een

afgelegen huis en krijgt stapels post, opvallend genoeg bijna uitsluitend van vrouwen. Stukje bij beetje weet Mario Neruda's aandacht en nieuwsgierigheid te wekken. Geleidelijk groeit de vriendschap: Neruda leert Mario wat een metafoor is en hoe je met poëzie vrouwen kunt verleiden.

Zondag 12 maart 2006 - 15u00 - Toegang: 3 euro

TRIO VERITANGO (ARGENTINIË)



Trio Veritango is het trio rond bandoneon- en tangovirtuoos Alfredo Marcucci. Alfredo werd geboren in het kloppende hart van de tango, Buenos Aires. Cafés, nachtclubs, danszalen, patio's, huiskamers: elke hoek van die stad was in de jaren dertig doordrongen van de klankgeworden melancholie van het Argentijnse volk. In dit milieu leerde hij van zijn oom, de beroemde orkestleider Carlos Marcucci de bandoneon bespelen. In die sfeer ontwikkelde de Maestro zich. En als 17-jarige voegde hij zich bij de rij bandoneonisten in het orkest van

Raúl Kaplún. Daarna volgden de radio, de grote dansfeesten, andere orkesten die hem uitnodigden mee op toernee te gaan ... Tijdens zijn stage aan de universiteit van Leuven ontmoet hij Dirk Van Esbroeck en zijn programma van Argentijnse plattelandsmuziek. Sinds 1983 spelen deze twee samen met Alfredo Marcucci in de groep Tango al Sur.

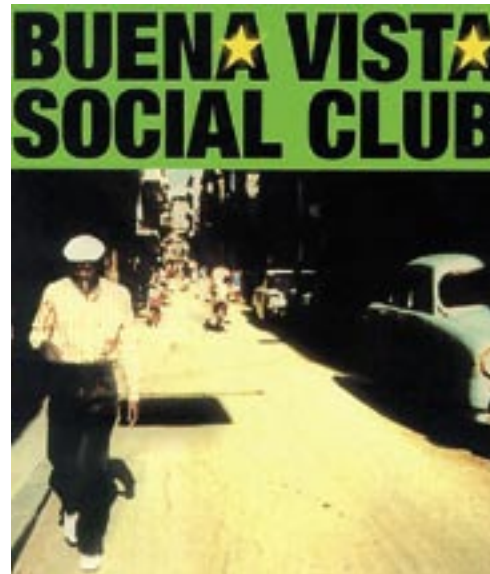
Zaterdag 18 maart 2006 - 21u00 - Toegang: 6 euro VVK - 9 euro kassa

QUETZAL (MEXICO)



De Mexicaanse traditie is zo rijk en verscheiden dat elke streek van het land en elk historisch tijdperk de kans bieden op verhoogde ontdekking. Het trio Quetzal biedt een rijke waaier aan van lokale muziekgenres. Met behulp van verschillende instrumenten interpreteren ze de vele liederen en ritmes.

Zaterdag 1 april 2006 - 21u00 - Toegang: 6 euro VVK - 9 euro kassa



FILM: BUENA VISTA SOCIAL CLUB

De bekroonde muziekdocumentaire “Buena Vista Social Club” van regisseur Wim Wenders vertelt het succesverhaal van een groep legendarische Cubaanse Jazz muzikanten. Met hun gelijknamige Grammy Award winnende album werd de gelegenheidsformatie direct een sensatie. De Super-Abuelos worden gevolgd op Cuba bij de opname van hun tweede plaat en in hun dagelijks leven. Ook zijn beelden te zien van de uitverkochte concerten die zij gaven in New York en in het Amsterdamse Carré.

Zondag 9 april 2006 - 15u00 - Toegang: 3 euro

EXPO LATINO-IBERISCHE KUNST

Met deze tentoonstelling wil het cultureel ontmoetingscentrum Latino-Iberische kunstenaars een kans bieden om met hun plastisch werk naar buiten te treden om zo nieuwe contacten op te bouwen.

Vanaf 7 oktober 2006 - alle dagen behalve op maandag, van 9u00 tot 17u30

MUZIEKPROJECT FLAMENCOROUTE II: LOS NIÑOS DE SAN ANDRES: IDA Y VUELTA

De voorstelling is een vervolg op de Flamencoroute I. Het wordt een totaalspektakel waarin dans, muziek en poëzie worden geïntegreerd. Dansers, muzikanten en voordragers vertellen hetzelfde verhaal. Het multiculturele ligt aan de basis van de voorstelling. In deze productie gaan we vanuit de traditie bepaalde elementen lichten in een hedendaags kleedje. Het werk zal geen verschillen aanscherpen, maar wel parallellen trekken om zo verschillend culturen samen te brengen. Het publiek maakt op een positieve manier kennis met de verschillende culturen die bijdragen tot een multiculturele samenleving. Tot slot willen we u een boeiende, originele en kwaliteitsvolle productie aanbieden.

Zaterdag 28 oktober om 20u30 - Toegang: 6 euro VVK - 9 euro kassa

- Coördinatie project: Lieve Eyskens, cultuurfunctionaris - Angelica Ramirez
- Artistieke leiding: Lea Alvarez van Studio Garcia Lorca
- Medewerkers en artiesten:
Lea Alvarez - Geert Audenaert - Elke Cleymans - Marie-Anne De Roeck - Chip Fiola - Cuathecarmoc Garmendia - Xavier Gomez - Ingrid Heyman - Jasmina Hrebak - Dieter Janssens - Karel Keustermans - Lu Marivoet - Camille Matthys - Laurent Provost - Peter Verberckmoes - Bart Vonck - Rudi Wouters

COLOFON

Teksten: Lea Alvarez - Mireille Boey - Angelica Ramirez - Lieve Eyskens

Foto's: Studio Garcia Lorca - CO Sint-Andries

Geraadpleegde bronnen:

- Klein flamencovocabularium: André Fontyne i.o. De Singel
- Boomstructuur geïnterpreteerde cantes: Carlos Almendros
- Huib Billiet: “Rumba. Variaties op een Cubaanse bekkenbeweging”, Uitgeverij EPO, 2001
- Ivo Hermans: “Duende: Een bericht over Andalucia, flamenco en zigeuners” Archi, 2003
- Romualdo Molina / Miguel Espín: “Flamenco de ida y vuelta” Ed. Grafibérica - Jeréz, 1992
- <http://usuarios.lycos.es/historiadelflamenco>

Lay-out: [dp com] - dpcom@skynet.be

V.U.: L. Eyskens, p.a. St-Andriesplaats 24, 2000 Antwerpen



Cultureel Ontmoetingscentrum Sint-Andries

St-Andriesplaats 24 • 2000 Antwerpen

tel. 03 260 80 50 • fax 03 260 80 51

e-mail: ccandries@stad.antwerpen.be



STAD ANTWERPEN
Cultuur, sport & recreatie



www.cosintandries.be

03 | 260 80 50